

käärme kaivaudu niiden alle ja jää puristuksiin.

Sisustukseen voit käyttää myrkyttömiä oikeita kasveja, mutta hyvin todennäköisesti käärme ruttaa ne rikki, lisäksi harvat kasvit kestävät hiekkaboan kuivassa terraariossa, tekokasvit ovat siis helpompi vaihtoehto. Terraariioon ei tule laittaa aitoja kaktuksia tai muita teräviä tai piikkikäitä kasveja, sillä käärme voi vahingoittaa itsensä niiden päällä kiipeillessään. Mikäli mielit kuitenkin kaktuksia terraariioon, useiden lemmikkieläinliikkeiden valikoimasta löytyy erilaisia tekokaktuksia.

Sisustaessasi terraariota rajana on vain mielikuvituksesi. Voit esimerkiksi rakentaa terraarioksi itse näyttävän taustan. Lisätietoa terraarion sisustuksesta ja nk. terrascapingista saat tietysti Faunattaren henkilökunnalta!

OLOSUHTEET

Hiekkaboat ovat useimpien muiden käärmien tavoin yöaktiivisia. Se lähtee saalistusretkilleen pimeyden turvin ja vetäytyy taas päiväksi piiloon, ne eivät siis tarvitse UVB-lamppua siinä määrin kuin päiväaktiiviset matelijat, jotka UVB-säteiden avulla pitävät A- ja D-vitamiinien synteesin ja luuston kehityksen kunnossa. Toisaalta UVB-säteet vaikuttavat käärmien yleiseen aktiivisuuteen, joten matalatehoista UVB-loisteputkea (esim. Exoterra Natural Light) voi oivallisesti käyttää myös käärmeillä. Jonkinlainen valaistus on nimittäin hyvä käärmeenkin terraariossa olla, sillä luodaan käärmeelle luonnollinen päivä- ja vuosirytm. Valaistus pidetään päällä vuosirytmistä riippuen n. 12 tuntia vuorokaudessa. Helpoiten valaistuksen säätely pysyy säännöllisenä ajastimen avulla.

Terraarion yleislämpötilaksi 24-28 astetta on sopiva. Yöksi ter-

raarion lämpö saa laskea 20 asteen paikkeille.

Käärmeet ovat muiden matelijoiden tavoin vaihtolämpöisiä, joten jotta niiden aineenvaihdunta pysyisi käynnissä, tarvitsee se lämmittelyalueen, jossa lämpötila saa kohota yli 40 asteeseen. Seuraa lämpötiloja säännöllisesti.

Lämmittelyalueen lämmönlähteeksi valitaan mieluiten lämpölamppu, jonka alle sijoitetaan esimerkiksi liuskekivi. Kivi varastoi lämpöä, jolloin käärme voi luonnollisesti lämmitellä siinä valojen sammuttua. Sijoita yksi piilo lampun läheisyyteen. Myös lämpömattoa -tai kaapelia voidaan käyttää.

Hiekkaboaa elää aavikoilla joten terraarion ilmankosteus saa olla melko matala, eikä terraariota tarvitse sumuttaa. Vaikka hiekkaboat juovat harvoin, tulee terraariossa olla tarjolla vesiastia. Vesastian ei tarvitse olla kovin suuri, jottei lämpimässä terraariossa nopeasti haihtuva vesi nosta ilmankosteutta liikaa, sillä liian korkea ilmankosteus voi johtaa terveydellisiin ongelmiin.

RAVINTO

Hiekkaboat ovat kuristajakäärmeitä, niillä ei siis ole myrkyä vaan ne tappavat luonnossa saaliinsa kiertymällä tiukasti saaliin ympärille tiukentaen otettaan saaliin hengittäessä ulos, kunnes ateriaksi päätyvän eläimen pulssi ei enää tunnu. Suomen eläinsuojelulain mukaan käärmeitä ei saa elävillä ruokaeläimillä ruokkia, tällä

suojellaan ruokaeläimiä tarpeettomalta kärsimykseltä, sen lisäksi elävät jyrsijät voisivat vahingoittaa käärmettä vakavastikin. Pakastetut hiiret, rotat, kananpojat sekä muut jyrsijät ja linnut muodostavatkin siis terraariossa elävien käärmien ruokavalion.

Luonnossa hiekkaboat useimmiten odottavat saalista hiekan alle piiloutuneena. Ne tuntevat, kuinka saaliseläin liikkuu hiekan päällä ja hyökkäävät saaliin kimppuun sen tullessa riittävän lähelle.

Ruokintaväliin vaikuttaa käärmeen ikä ja koko, ruokaeläimen koko, ruokaeläinten määrä ja mm. yksilöllinen ruoan tarve. Aivan pientä poikasta ruokitaan hiirenpoikasilla noin 5-7 päivän välein. Aikuiset hiekkaboat ruokitaan kahden-neljän viikon välein.

Sopivan kokoinen ruokaeläin on hieman käärmeen paksuinta kohtaa paksumpi. Tämä voi kuulostaa hurjalle, sillä käärmeen pää ja kaula ovat usein huomattavasti paksuinta kohtaa kapeampia, mutta venyvät kyllä käärmeen niellessä saaliin.

Ruoka voidaan sulattaa lämpimässä vesihauteessa, jääkaapissa tai huoneenlämmössä. Kiehuva vesi tai mikroaaltouuni ei sovi sulatuskeinoksi, sillä ruokaeläin alkaa kypsyä. Ruoka tarjotaan käärmeelle esimerkiksi pinseteillä. Jotkin käärmeet ovat arempia, eivätkä suostu syömään pinseteistä tarjottua ruokaa, tällöin ruokaeläin kannattaa jättää käärmeen piilopaikan lähistölle yöksi, jolloin käärme pimeyden turvin käy sen syömässä.

Halutessaan voi käärmeen ruokkia myös erillisessä ruokintaboksissa, joksi soveltuu vaikka karkkilaatikko tai muoviterario. Etuna tässä ruokintavassassa on se, ettei käärme pääse ruokaillessaan nielemään terraarion pohjamateriaalia, mutta

toiset käärmeet stressaantuvat siirrosta ruokinta-astiaan niin, että kieltäytyvät tämän jälkeen syömästä.

Hiekkaboa saa ravinnostaan kaikki tarvitsemansa vitamiinit, kunhan ravintoeläimet ovat hyvin ruokittuja, terveitä ja oikeaoppisesti säilytettyjä.

Tervekin käärme voi joskus paastota viikkoja, jopa kuukausia. Tällöin on hyvä seurata käärmeen painoa, jottei se laske liikaa, mutta välttää turhaa käsittelyä, jottei siitä aiheutuva stressi pitkitä syömättömyyttä.

NAHANLUONTI

Matelijat kasvavat ja luovat nahkaansa läpi elämänsä, mutta eläimen ikääntyessä kasvu hidastuu ja nahanluonnit harvenevat. Nuori käärme luo kasvuaan nahkansa useita kertoja vuodessa, kun taas aikuisen käärmeen nahanluontien välillä vi olla useita kuukausia. Lähestyvästä nahanluonnista kertoo käärmeen muuttuminen harmaaksi. Silmät muuttuvat samean siniharmaiksi, sillä käärmeellä ei ole silmäluomia, vaan se luo nahkansa silmiensäkin päältä. Muutamassa päivässä käärme kirkastuu taas ja aloittaa nahanluonnin; se hankaa vanhan nahan rikki johonkin karheaan pintaan ja luikertelee ulos vanhasta nahasta. Onnistuneesta nahanluonnista kertoo ehjä, läpikuultava nahka terraarion pohjalla.

Joskus käärmeille saattaa tulla ongelmia nahanluonnin kanssa. Useimmiten tämä johtuu puutteellisista olosuhteista, mutta myös muita syitä voi olla.

Mikäli käärmeen nahanluonnit epäonnistuvat toistuvasti olosuhteiden korjaamisesta huolimatta, käänny matelijoihin erikoistuneen eläinlääkärin puoleen, sillä tällöin kyseessä voi olla sairauden oire.

LISÄÄNTYMINEN

Kenian hiekkaboat ovat lisääntyneet onnistuneesti terraariooloissa jo vuosia ja niiden lisääntyminen on suhteellisen helppoa.

Sukupuolten tunnistus on mahdollista vertailemalla eläinten kokoa, urokset ovat pienempiä. Koska boat ja pythonit ovat käärmeistä alkeellisimpia, on uroksilla kloaakin (viemärisuolen) molemmin puolin jalkojen jäänteet, kynnet. Näitä se käyttää parittellessaan. Kynsillä uros rapsuttelee naaraan kylkiä ja saa ilmeisesti tällä tavoin naaraan paritteluvalmiksi. Naarailtakin on kynnet, mutta oleellisesti pienemmät. Urosten häntä on hieman pidempi kuin naarailta ja hännän tyvi on leveämpi kloaakin seudulta. Kaikista varmin tapa tutkia sukupuoli on joko eläinlääkärin tai kokeneen harrastajan tekemä sondaus tai aivan nuorien poikasten "poppaus".

Sydäntalvella käärme-parikunta siirretään erilleen ja niiden terraarioiden lämpötilaa lasketaan. Tähän riittää kaiken valaistuksen ja lämmityksen katkaisu n. kuukauden ajaksi. Lämpötilan laskua tai nostoa ei saa tehdä yhdessä yössä, vaan siihen tulee varata n. viikon siirtymäajat.

Alimmillaan lämpötila talvilövön aikana saa pudota 16 asteeseen öisin, 20 asteeseen päivisin.

seen öisin, 20 asteeseen päivisin.

Kun lämpötila on nostettu takaisin normaaliksi ja molemmat yksilöt ovat muutaman kerran syöneet, voi ne yhdistää samaan terraarioon. Parittelu tapahtuu yleensä melkein välittömästi.

Kantoaika on 120-180 vuorokautta, jonka jälkeen emo synnyttää 4-17 elävää poikasta. Keskimäärin poikasia syntyy 7. Boat eivät siis muni munia kuten pythonit ja monet muut käärmelajit. Syntyessään poikaset ovat 13-19 cm pituisia ja muistuttavat ulkoisesti vanhempiaan.

Poikaset siirretään omiin asumuksiinsa, jotta kaikkien kasvua voidaan tarkkailla. Poikasten terraariossa tulee vallita samanlaiset olosuhteet kuin aikuistenkin.

Huomioithan että tämä lisääntymisohje on tiivistetty, joten tutustu huolellisesti lajin lisääntymiseen jo etukäteen.

MUUTA HUOMIOITAVAA

Mikäli lemmikkisi lakkaa syömästä, käyttäytyy oudosti tai on sairaan oloinen, ota yhteyttä eläinlääkäriin. Yllättävien tilanteiden varalle on hyvä selvittää jo etukäteen, mistä löydät matelijoiden hoitoon perehtyneen eläinlääkärin.

Huolehdi hygieniasta, monet matelijat kantavat normaalina suolistobakteerinaan salmonellabakteeria.

Teksti ja kuvat © Faunatar-ketju. Ohjeen jakaminen ja kopiointi sallittu ainoastaan Faunatar-ketjun myymälöille.

